

La vacunació anual de les mascotes pot contribuir a l'erradicació de la ràbia

- Els veterinaris se sumen a la iniciativa mundial liderada per l'OMS i la OIE d'erradicar la ràbia el 2030
- El Servei Veterinari Oficial de control en frontera va detectar 112 animals que, l'any 2019, viatjaven cap a Espanya de manera il·legal

Barcelona, 28 de setembre del 2020

La ràbia és la malaltia infecciosa més letal que es coneix: una vegada s'han manifestat els primers símptomes clínics l'evolució és sempre una encefalitis mortal. Cada any es moren 60.000 persones a tot el món, una xifra baixa tenint en compte que és molt greu per l'humà. Saps com es conté? Els gossos fan de barrera immunitària. I aquesta barrera és possible per la vacuna antiràbica. Aprofitant que el dia 28 de setembre és el Dia Mundial Contra la Ràbia els veterinaris recorden la importància de la vacunació anual de les nostres mascotes.

El virus de la ràbia, *Lyssavirus, Rabdoviridae*, es transmet amb la mossegada, la saliva o l'esgarrapada procedent d'un animal infectat i, en el 98% dels casos, aquest animal és un gos. Hi havia una època en què la ràbia generava epidèmies recurrents. Es van reduir a partir de l'any 1966, quan a Espanya es van endegar les campanyes contra la ràbia. Des d'aleshores, quasi totes les comunitats han establert l'obligatorietat de vacunar els gossos com a prevenció per evitar possibles contagis. Tanmateix, Catalunya, Galícia i el País Basc són una excepció.

“Des de la perspectiva *One Health* (Una Sola Salut), recordem que per garantir la salut dels humans, cal que els animals que conviuen amb nosaltres estiguin sans, ja que la nostra salut, la dels animals i la del planeta està interrelacionada”, remarca la presidenta del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC), Cori Escoda.

Objectiu Mundial: erradicar la ràbia l'any 2030

L'organització Mundial de la Salut (OMS), l'Organització Mundial de Sanitat Animal (OIE), l'Organització de les Nacions Unides per l'Alimentació i l'Agricultura (FAO) i l'Aliança Mundial per al Control de la Ràbia (GARC) han establert la col·laboració mundial “Units contra la Ràbia”, per elaborar una estratègia comuna amb l'objectiu d'erradicar la ràbia l'any 2030. Aquesta estratègia es basa en la vacunació dels gossos, en l'educació per a una tinença responsable i en una política de control dels gossos de carrer que parteixi de la correcta identificació dels animals de companyia.

El Consell i els quatre Col·legis Oficials de Veterinaris de Catalunya se sumen a aquest propòsit i demanem a la Generalitat de Catalunya, un any més, l'obligatorietat de vacunar els gossos contra la ràbia. “A la major part de la Península Ibèrica la vacunació ja és obligatòria. Catalunya ha d'endegar accions per fer possible l'objectiu de la OMS, no podem estar a la cua en un objectiu sanitari tan important com aquest”, observa el president en funcions del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona, Ricard Parés. El lliure moviment d'animals dins el territori nacional

hauria de seguir els mateixos protocols zosanitaris de moviment que se segueixen dins la Unió Europea, ja que el virus ràbic no respecte cap frontera, ni comunitària ni nacional.

“Volem complir amb l'objectiu mundial d'erradicar la ràbia i cal prendre accions des d'ara mateix”, explica Cori Escoda. Des del Consell podem contribuir a la planificació de campanyes efectives de vacunació, ja que una correcta política d'identificació permet conèixer l'ecologia i demografia de la població canina, informació essencial per planificar aquestes campanyes.

Hi ha ràbia a Espanya?

A vegades se sent dir que no hi ha ràbia a Catalunya o a Espanya. L'any 2013 es va detectar un cas d'un gos positiu a Toledo i el 1975 un a Màlaga. Durant el 2019, el “Servicio Veterinario Oficial de Control en Frontera” va detectar en els punts d'entrada autoritzats de Tarifa i Algeciras un total de 112 animals que no complien els requisits de la Unió Europea. El Reglament 576/2013 de la UE estableix que els gossos han de viatjar a Europa amb passaport, xip, vacuna contra la ràbia i, si procedeixen d'un país amb risc de ràbia, com el Marroc, han de tenir anticossos.

Els casos que hi ha hagut de ràbia els darrers anys comparteixen un patró comú: es tracta d'animals originaris de països amb risc de ràbia que viatgen il·legalment a Europa. L'any 2012 hi va haver un cas a Holanda i a França n'hi ha hagut dos: el 2004 i el 2020. A més, ha reaparegut a Itàlia (2008), Grècia (2012) i Eslovàquia (2013). El risc de patir una importació de ràbia a Catalunya des del Nord d'Àfrica és real i creixent. Per evitar un brot com el del 1975 a Màlaga, el qual es va saldar amb 124 casos de ràbia animal i una persona morta, cal estar preparats.

“Per fer front a un brot de ràbia a Espanya és imprescindible la vacunació obligatòria en animals domèstics, una revisió anual de la vacuna i una adequada política d'identificació animal”, resumeix Cori Escoda. Per aconseguir aquests objectius i per raons de salut pública, econòmiques, socials i legals cal que tots: veterinaris, propietaris de mascotes i Institucions, treballem plegats.